

Medlem fra Frederiksberg har udtalt her i Tinget, idet han siger: „Men for saa vidt man nu i de andre Lande ikke har beskyttet sig paa samme Maade, saa forekommer det mig, at der ikke er nogen Anledning for os her i Landet til ved Lovbestemmelser at beskytte disse udenlandske Interesser, som man i Udlandet selv ikke har fundet det rimeligt at beskytte, og for saa vidt man har gjort det, vil enhver vel være enig med mig i, at det er ganske overflødig, at vi gøre det her.“ Og længere nede paa samme Side siger han: „Hvis man i Tyskland, som Tilfældet er, har Lov til at sælge Andele af Præmieobligationer“ — jeg tilføjer, at han gør ingen Undtagelser fra de saakaldte Serieobligationer — „saa har Hr. Petersen, hvis han bor „Unter den Linden“, Lov til at gøre det, men bor Hr. Petersen paa Østergade, skal det være ham forbudt. Det forekommer mig, at enten er det noget, man i vedkommende Land vil have forbudt, og saa vil man i Landet selv have vedtaget de Bestemmelser, enten i Næringslov eller i særlig Lov eller i Politivedtægt, ifølge hvilke saadant ikke kan finde Sted, og saa behøve vi ikke at træffe nogen Lovgivning i saa Henseende . . .“

Ellinger: Ja, den højtærede Minister oplæser disse gamle Udtalelser, men har overset, at den paagældende Landstingsmand senere har udtalt sig gentagne Gange. Han har ogsaa udtalt sig det følgende Aar 1908 uden at skelne mellem Præmieobligationer og Serieobligationer, men i 1909 holdt den paagældende Landstingsmand en Tale, hvori han gjorde Tinget nærmere bekendt med Forskellen mellem Præmieobligationer og Serieobligationer og udtalte sig om Serieobligationer i lignende Retning, som jeg gjorde, og uden at gøre noget som helst Forbehold, udtaler han den 5. November 1909 efter at have gjort Rede for alt dette: „Jeg er derfor meget villig til at gaa med til at forbyde Salg af Andele i Serieobligationer, og det er jo væsentlig kun over dem, der er blevet klaget til Politidirektøren . . .“

Justitsministeren (Billow): I det Lovforslag, som det ærede Medlem nu om-

taler, og som behandlede i Landstinget 1909, var netop den Bestemmelse indført, som det ærede Medlem vil have taget ud, og derfor kunde det ærede Medlem af Landstinget gaa med til Lovforslaget.

Ellinger: Det er en ganske anden Ting. Men den højtærede Minister paastod, at den paagældende Landstingsmand ikke vilde gaa med til at forbyde Salg af Andele i Serieobligationer ogsaa i Lande, hvor saadant Salg i øvrigt er tilladt paa Stedet. Det var det, den højtærede Minister paastod, at den paagældende Landstingsmand havde sagt, og derom foreligger der ingen Udtalelse.

Justitsministeren (Billow): Jeg tror, det ærede Medlem fra Frederiksberg er ganske paa Vildspor i denne Sag, og jeg vil opgive at forklare ham den. Det er saa tydeligt og klart for enhver, som vil læse det i Rigsdagstidende, men jeg beklager, at det ærede Medlem ikke kan forstaa det.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 65 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af Forslag til Lov om Behandlingen af Toldtvistigheder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 199.)

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard): Det er kun faa Ord, jeg skal knytte til dette Forslag. Det har haft saa let en Gang gennem Landstinget, at jeg antager, det ikke er nødvendigt i dette Ting at sige meget til dets anbefaling. Forslaget er